

Nr 115.

Av herrar **Bergqvist** och **Hansén**, om ökat anslag för byggande av tillfartsvägar till inlandsbanan.

Vid 1929 års riksdag väcktes av Norrbottens läns riksdagsmän i bägge kamrarna motioner, vari påyrkades en höjning av anslaget för tillfartsvägar till inlandsbanan, så att den då inom Arjeplogs vägdistrikt planerade tillfartsvägen Arjeplog—Slagnäs skulle kunna för påbörjande tilldelas för budgetåret 1929—1930 ett belopp av 100,000 kronor.

Med anledning av nämnda motioner beviljade riksdagen en höjning av nämnda anslag från av regeringen föreslaget belopp 250,000 kronor till 300,000 kronor, d. v. s. med 50,000 kronor för ovannämnda budgetår, vilket sistnämnda belopp speciellt avsåg tillfartsvägen Arjeplog—Slagnäs.

I till vederbörande ingivna framställningar har alltid framhållits, att den ifrågavarande tillfartsvägen med hänsyn till dess betydelse för den jämförelsevis talrika befolkningen, som finge nytta av densamma, *borde vara färdig att mottaga trafik samtidigt med färdigställandet av bandelen Sorsele—Arvidsjaur å inlandsbanan*. Väganläggningen är enligt reviderad undersökning beräknad kosta 1,317,000 kronor, varav i statsbidrag skulle erfordras 1,185,300 kronor. För att vägarbetet skulle kunna slutföras någorlunda samtidigt som nämnda inlandsbanelinje färdigställes, har kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagit, att till denna väg för budgetåret 1930—1931 skulle utgå ett belopp av 150,000 kronor samt för vart och ett av därpå följande budgetår 200,000 kronor, intill dess vägen bleve färdigbyggd.

Emellertid har regeringen i den framlagda statsverkspropositionen endast föreslagit 50,000 kronor för budgetåret 1930—1931 till vägbygget. Regeringen har alltså gått in för ett årsanslag, som med 100,000 kronor understiger vad väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ansett lämpligt. Skulle nu för tillfartsvägen Arjeplog—Slagnäs endast 50,000 kronor beviljas pr budgetår, kommer vägens färdigställande att fördröjas ungefär 15 år längre än vad som från början beräknats, och likväl har vägen ifråga av regeringen redan i 1929 års statsverksproposition med rätta framhållits vara av synnerligen stor betydelse för de trakter, den berör. Dess färdigställande bör

därför icke uppskjutas på så lång tid, som blir fallet, om regeringens förslag i årets statsverksproposition vinner riksdagens bifall. Vi hemställa alltså om ett ökat anslag, vilket yrkande göres, även om vägen ifråga skulle sluta vid södra Bergnäs, vilket antagligen skulle bli följden, om järnvägen Sorsele—Arvidsjaur finge den sträckning, som förordats i en av Norrbottens riksdagsmän väckt motion.

Under åberopande av de skäl, som här omnämnts, vilka särskilt framförts från orten i en framställning till länets riksdagsmän, och med betoning av de synpunkter, som såväl departementschefen som statsutskottet anförde vid 1929 års riksdag, då man framhöll, att starka billighetsskäl talade för att Arjeplogs befolkning fortast möjligt erhöles åtminstone nödiga *vägförbindelser*, sedan 1928 års riksdag upphävt det förut fattade beslutet, att inlandsbanan skulle dragas genom kommunen, hemställes alltså,

att riksdagen måtte höja det av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagna extra reservationsanslaget för budgetåret 1930/1931 för byggande av tillfartsvägar till inlandsbanan med 100,000 kronor, varigenom vägbyggnaden Arjeplog—Slagnäs skulle få det anslagsbelopp å 150,000 kronor, som för nämnda år förordats av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

Stockholm den 18 januari 1930.

O. Bergqvist.

D. Hansén.